

PARAULA I VIDA

«Deixa la teva petjada, sigues testimoni»

Amb aquest lema, «Deixa la teva petjada, sigues testimoni», els Delegats de Pastoral Vocacional de les Diòcesis espanyoles i de les Congregacions religioses, així com dels qui treballen per les Vocacions missioneres, ens inviten a celebrar amb interès i pregària confiada la 59a Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions, unida a la Jornada de les Vocacions Natives. El lema fa referència a fer camí en la vida «deixant petjada», amb un objectiu discernit i acollit, ja que estem celebrant un Any Sant, i hi haurà una Trobada europea de joves el proper estiu a Compostel·la. Fem nostre aquest lema. Necessitem que els joves s'animin a fer camí, a recerocar objectius grans per a les seves vides, amb ideals que facin sortir de l'ensopiment. Que acullin la crida de Déu sense fer-se els sords. Cada persona que ve al món porta en ell una vocació, una missió. El Papa Francesc diu més: ell és una missió. Per això confiem en la Verge Maria, la que va respondre amb promptitud a la crida de l'àngel i s'ofereix a ser cooperadora de la voluntat i els dissenys de Déu.

Fa un any el Cardenal arquebisbe de Rabat, Cristóbal López, recordava als responsables de la crida vocacional que «és important posar la persona al centre del discerniment vocacional, atès que tots hem estat cridats per Déu a l'existència i tots som vocacionats. La pastoral vocacional no ha d'estar centrada en la recerca de persones per mantenir les obres, sinó en desenvolupar una cultura vocacional capil·lar, que ens ajudi a descobrir la vida com a vocació». Podríem dir també a descobrir que hem de deixar la nostra petjada en la història que ens toca de viure, a no deixar el món igual o pitjor del que l'hem trobat, i a oferir-se per «ser testimoni» del que hem expe-

rimentat de vida, de felicitat i de gràcia salvadora en Jesús de Natzaret. Ell pot i vol omplir de sentit les nostres existències. El seu amor fa feliç. Es tracta de proclamar-ho i d'ajudar a discernir el camí de la resposta de cada persona. El Papa Francesc als joves a Cracòvia el 2017 els deia: «Jesús et crida a deixar la teva petjada en la vida. Una petjada que marqui la teva història i la de tants altres». L'amor rebut cal compartir-lo amb els altres, donant la vida. Jesús ho diu: «Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics» (Jo 15,13).

I el lema invita també a «ser testimoni». Tots estem cridats a donar la vida de manera complementària, sigui formant una família i en el treball, sigui en el sacerdoci o en una especial consagració religiosa o laïcal, o en les missions envers els qui encara no coneixen Crist. Un bon discerniment li ha de permetre al jove deixeble ser testimoni de Jesús «el Testimoni fidel» (Apoc 1,5). També cal adonar-se que l'Església a Europa es farà més petita, perdrà molts privilegis, serà més humil i autèntica i trobarà energia per allò que és essencial. Serà més espiritual, més pobre i menys política: serà una Església dels petits, deia recentment a Malta el Papa Francesc. Però queda oberta la qüestió de les vocacions. I hi ha menys joves a Europa. El risc és cedir a ser menys exigents i cercar vocacions sense un adequat discerniment. Europa ha envellit, sí, i hem d'acostumar-nos-hi; però ho hem de fer de forma creativa, per assumir per a les vocacions les grans qualitats de la humilitat, el servei i l'autenticitat. Demanem-ho posant l'esperança en l'Esperit del Crist Ressuscitat, el nostre Bon Pastor.

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Cant de Caramelles a la Catedral i arreu del Bisbat d'Urgell

El Diumenge de Pasqua florida al matí, i en alguns llocs ja el Dissabte Sant a la tarda, van sortir les colles de caramellaires amb les seves cançons populars, típiques de Catalunya i Andorra, que es canten per Pasqua, per celebrar i anunciar per cases i carrers la bona nova de la resurrecció de Jesús. Són cants molt arrelats a la identitat dels pobles.

A La Seu d'Urgell, el Sr. Lluís Obiols un any més va dirigir el cor de caramelles de la Germandat de Sant Sebastià, que tradicionalment s'atura a cantar algunes peces davant de la Catedral, a l'Arquebisbe i els fidels que surten de l'Ofici major. Com és costum, l'Arquebisbe d'Urgell es va afegir al cant de dues cançons en acabar la Missa estacional.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Tecnoprogressistes versus bioconservadors

El transhumanisme no deixa indiferent ningú. Quan hom s'hi endinsa, reacciona intel·lectualment, ja sigui per adherir-s'hi, ja sigui per criticar-lo parcialment o bé per fer-ne una esmena a la totalitat. Algunes ments lúcides del moment s'hi han oposat des de diferents perspectives.

Entre els grans defensors d'aquesta nova utopia tecnocèntrica hi ha, com hem vist, Zoltan Istvan, el tecnòleg, Ray Kurzweil, els filòsofs, Nick Bostrom, Julian Savulescu i Ronald Bailey. Entre

els principals crítics hi ha pensadors humanistes com Marcel Gauchet (1946), Luc Ferry (1951), André Comte-Sponville, Hans Jonas (1903-1993) o Jürgen Habermas (1929). Aquestes posicions són assimilades pels pensadors del transhumanisme com a actituds conservadores i retrògrades.

Encara que en l'informe elaborat en 2003 pel Consell de Bioètica del President dels Estats Units no s'empra el mot transhumanisme, en ell es presenta una detallada argumentació contrà-

ria als objectius d'aquest moviment. Els autors que el signen empen diferents arguments en la seva crítica al transhumanisme, però tots coincideixen en diagnosticar que els problemes fonamentals d'aquesta ideologia són de tipus antropològic.

En aquesta apassionant discussió a favor i en contra de les tesis transhumanistes s'hi poden distingir dues comunitats de pensadors: els bioconservadors que, com suggereix el mot, són partidaris de curar, però no de millorar

la naturalesa humana biotecnològicament i els tecnoprogressistes que són apologistes del millorament humà mitjançant la implementació d'artefactes i de fàrmacs.

Sense ànim d'entrar en una anàlisi minuciosa dels arguments que uns i altres esgrimeixen, sembla pertinent, com a mínim, identificar els principals protagonistes d'aquesta dialèctica i els llocs comuns de la discussió.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

«Deja tu huella, sé testigo»

Con este lema, «Deja tu huella, sé testigo», los Delegados de Pastoral Vocacional de las Diócesis españolas y de las Congregaciones religiosas, así como de quienes trabajan por las Vocaciones misioneras, nos invitan a celebrar con interés y oración confiada la 59.ª Jornada Mundial de Oración por las Vocaciones, unida a la Jornada de las Vocaciones Nativas. El lema se refiere a hacer camino en la vida «dejando huella», con un objetivo discernido y acogido, ya que estamos celebrando un Año Santo, y tendrá lugar un Encuentro europeo de jóvenes el próximo verano en Compostela. Hagamos nuestro este lema. Necesitamos que los jóvenes se animen a hacer camino, a buscar objetivos grandes para sus vidas, con ideales que saquen del amodorramiento. Que acojan la llamada de Dios sin hacerse los sordos. Cada persona que viene al mundo trae en él una vocación, una misión. El Papa Francisco dice más: él es una misión. Por eso confiamos en la Virgen María, la que respondió con prontitud a la llamada del ángel y se ofreció a ser cooperadora de la voluntad y los designios de Dios.

Hace un año el Cardenal arzobispo de Rabat, Cristóbal López, recordaba a los responsables de la llamada vocacional que «es importante poner a la persona en el centro del discernimiento vocacional, dado que todos hemos sido llamados por Dios a la existencia y todos somos vocacionados. La pastoral vocacional no debe estar centrada en la búsqueda de personas para mantener las obras, sino en desarrollar una cultura vocacional capilar, que nos ayude a descubrir la vida como vocación». Podríamos decir también, a descubrir que debemos dejar nuestra huella en la historia que nos toca vivir, a no dejar el mundo igual o peor de lo que lo hemos encontrado, y a ofrecerse para «ser testigo» de lo que hemos experimentado de vida, de felicidad y de gracia salvadora en Jesús de Nazaret. Él puede y quiere llenar de sentido nuestras existencias. Su amor hace feliz. Se trata de proclamarlo y ayudar a discernir el camino de la respuesta de cada persona. El Papa Francisco a los jóvenes en Cracovia en 2017 les decía: «Jesús te llama a dejar tu huella en la vida. Una huella que marque tu historia y la de tantos». El amor recibido es necesario compartirlo con los demás, dando la vida. Jesús lo dice: «Nadie tiene amor más grande que el que da la vida por sus amigos» (Jn 15,13).

Y el lema invita también a «ser testigos». Todos estamos llamados a dar la vida de forma complementaria, sea formando una familia y en el trabajo, sea en el sacerdocio o en una especial consagración religiosa o laical, o en las misiones hacia quienes todavía no conocen a Cristo. Un buen discernimiento debe permitirle al joven discípulo ser testigo de Jesús «el Testigo fiel» (Ap 1,5). También hay que darse cuenta de que la Iglesia en Europa se hará más pequeña, perderá muchos privilegios, será más humilde y auténtica y encontrará energía por lo que es esencial. Será más espiritual, más pobre y menos política: será una Iglesia de los pequeños, decía recientemente en Malta el Papa Francisco. Pero queda abierta la cuestión de las vocaciones. Y hay menos jóvenes en Europa. El riesgo es ceder a ser menos exigentes y buscar vocaciones sin un adecuado discernimiento. Europa ha envejecido, sí, y debemos acostumbrarnos; pero debemos hacerlo de forma creativa, para asumir para las vocaciones las grandes cualidades de la humildad, el servicio y la autenticidad. Pidámoslo, poniendo la esperanza en el Espíritu de Cristo Resucitado, nuestro Buen Pastor.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Celebracions de la Setma

Inici del Tridu Pasqual

Dijous 14 d'abril va iniciar-se el Tridu Pasqual a totes les esglésies i comunitats religioses de la Diòcesi d'Urgell, amb la solemne celebració de l'Eucaristia del Dijous Sant o de la Cena del Senyor. A la Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell va presidir la celebració vespertina l'Arquebisbe Joan-Enric, concelebrada per Mn. Ignasi Navarri, Vicari general i Rector, i per alguns sacerdots de la ciutat. Va servir a l'altar el diaca Mn. Antoni Serra i van acollir els seminaristes de la Diòcesi. Mons. Joan-Enric va posar en relleu en la seva homilia els misteris que se celebren en aquest dia sant: la institució de l'Eucaristia per part del Senyor Jesús, tot celebrant l'Últim Sopar amb els deixebles; el manament de la caritat i l'amor fratern, que ens porta a servir els altres tot rentant-los els peus i la institució del sacerdoci ministerial per voluntat del Senyor, que vol que, a través dels sacerdots, es faci present el seu Amor per tots els homes.

Després, l'Arquebisbe rentà els peus a tres nens provinents d'Ucraïna que han estat acollits a la parròquia, per significar el servei i l'amor que són el manament nou del Senyor.

La celebració es va cloure amb la senzill processó amb el Santíssim Sagrament per l'interior de la Catedral fins al monument i la seva adoració devota. A la nit, recordant la pregària a l'Hort de les Oliveres,

molts fidels es van aplegar en moltes vetlles d'oració i adoració al Senyor rellegint les paraules del Senyor i el Mestre al darrer sopar.

Via Crucis a moltes parròquies

Divendres Sant, 15 d'abril, al matí, molts fidels es van reunir a les diverses parròquies de la Diòcesi per pregar amb el Via Crucis, tot recordant el camí que Jesús feu, carregant la creu al coll, abans de la seva passió i mort.

A La Seu d'Urgell, pels carrers del barri antic de la ciutat, acompanyats pel Rector i Vicari general, Mn. Ignasi Navarri, els fidels van meditar els passos que Jesús va fer en morir a la creu, en un clima de silenci i pregària. També pels carrers del barri de Santa Magdalena de La Seu d'Urgell va tenir lloc un devot Via Crucis presidit per l'Arquebisbe d'Urgell i pel mossèn encarregat d'aquella església, Mn. Jordi Miquel. Posteriorment, presidit pel Sr. Arquebisbe, a la Catedral tingué lloc l'Ofici de Lectura ampliat amb les Lamentacions i la Passió del Senyor i, se-

guidament, la Pregària dels Laudes (conjunt anomenat *Officium Tenebrarum* o Ofici de tenebres). Aquest ofici de pregària agrupa sacerdots i seminaristes, persones de la vida consagrada de la ciutat, i un bon grup de fidels que celebren així la litúrgia orant de l'Església en els dies sants de la Passió, la Mort i la Resurrecció del Senyor.

Acció litúrgica de la Passió del Senyor i processons

A la Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell, la celebració de la Passió del Senyor va ser presidida per l'Arquebisbe d'Urgell, acompanyat del Vicari general i Rector de la parròquia, el diaca Mn. Antoni Serra, els sacerdots de la ciutat, els seminaristes, i el poble fidel.

El text de la Passió segons Sant Joan fou un moment particularment important i central de la celebració litúrgica a la Catedral, que l'Arquebisbe remarcà en la seva exhortació, recordant com n'era d'impressionant aquesta lectura a l'Església Mare de Jerusalem. Ja ho relata la pelegrina Egèria al segle IV. També va tenir un record pels cristians perseguïts, i pels Sants Llocs de Terra Santa, pels quals es fa la col·lecta en aquest dia; i pels qui particularment s'uneixen a la Creu del Senyor: els malalts, els presos, els marginats, els ancians que viuen en la solitud i, especialment, enguany, els qui viuen l'horror de la guerra a Ucraïna o a tants altres llocs del món.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «Estem en camí cap a una comunió plena guiats per la llum suau de Déu, que dissipa les tenebres de la divisió i ens orienta cap a la #UnitatdelsCristians. El món necessita la llum del Senyor, que només resplendeix en l'amor, en la comunió» (24 de gener).

@Pontifex_es: «Com Saül abans de trobar-se amb Crist, també nosaltres necessitem canviar de ruta, invertir el rumb dels nostres hàbits i de les nostres conveniències per a trobar la via que el Senyor ens mostra, la via de la humilitat, la fra-

ternitat, l'adoració. #UnitatdelsCristians» (25 de gener).

@Pontifex_es: «Tots els nostres dolors per a Déu són sagrats. Davant Déu no som desconeguts o números. Som rostres i cors que coneix un a un, per nom» (27 de gener).

@Pontifex_es: «No jutgeu, ens diu Crist. Quantes vegades, en canvi, no sols parlem sense tindre elements o per referències, sinó que ens considerem en el correcte quan som jutges rigorosos dels altres. Indulgents amb nosaltres mateixos, inflexibles amb els altres» (29 de gener).

Una Santa i de la Pasqua a la Diòcesi

Després, en caure el vespre, Mons. Vives va participar a la Processó de Divendres Sant, que es remunta al 1603,

una de les més antigues de Catalunya, pels carrers de La Seu d'Urgell darrere el pas principal del Crist de la Sang.

Caramelles infantils i d'adults a la Catedral

Dissabte Sant va estar litúrgicament marcat pel silenci i la pregària prop del sepulcre del Senyor. El 16 d'abril, a la Catedral, Mons. Joan-Enric Vives va presidir la pregària a la Catedral al matí, amb els sacerdots de la ciutat, els seminaristes, membres de la vida consagrada, i fidels. Es feu la celebració solemne de l'Ofici de Lectures allargat amb les Lamentacions, i Laudes, amb la confiança que Déu no abandona entre els morts Aquell que és «el Fill estimat en qui el Pare de la misericòrdia es complau».

Al migdia van arribar al claustre de la Catedral els infants del Cor de les Caramelles Infantils, integrat per uns 40 alumnes dels grups de cant coral de

l'Escola Municipal de Música i alumnat de 1r a 6è de primària de les escoles Mn. Albert Vives, Pau Claris i La Salle, dirigits pel professor i director Sr. Rafael Lobet. En aquesta activitat, en la que participen infants de tota la ciutat, molts acompanyats pels pares, es lloa la vida nova del Crist Ressuscitat, la Primavera, la Llum i la Vida que reneixen.

El Diumenge de Pasqua Florida, al matí, i en alguns llocs ja el Dissabte Sant a la tarda, van sortir les colles de caramellaires amb les seves cançons populars, típiques de Catalunya i Andorra, que es canten per Pasqua, per celebrar i anunciar per cases i carrers la bona nova de la resurrecció de Jesús. Són cants molt arrelats a la identitat dels pobles.

Solemnitat de la Vetlla Pasqual i celebració de la Pasqua

La Vetlla Pasqual que se celebrà la nit del dissabte 16 d'abril a la Catedral de Santa Maria d'Urgell fou presidida per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Vives. La ce-

lebració va iniciar-se amb l'encesa del ciri pasqual. L'Església sempre reneix confiant en la Resurrecció del Senyor. A continuació, s'entrà al temple il·lumi-

nats per la Llum del ciri pasqual que representa la de Crist Ressuscitat. El dia Mn. Antoni Serra va proclamar el pregó pasqual per recordar la «culpa sortosa, que ens ha merescut un Redemptor tan gran! Oh nit benaurada! Només tu vas saber l'hora en què Crist ressuscità d'entre els morts. Aquesta és la nit de la qual diu l'Esclusiva: «La nit us és tan clara com el dia, llum o fosca us són igual».

Després va començar la Vetlla amb la proclamació de les lectures de la Paraula de Déu, amb cants i oracions, que ens recorda l'obra grandiosa realitzada per Déu.

Acabada l'homilia, va tenir lloc la litúrgia del baptisme de dues adultes, Marina i Irene, acompanyades pels seus padrins. Després de ser preguntades personalment sobre la fe que volien professar, es va beneir l'aigua i amb solemnitat, l'Arquebisbe Joan-Enric els va preguntar personalment si renunciaven al mal i si proclamaven la fe en Jesús, després d'haver-se preparat amb els seus catequistes i el mossèn. A continuació, les dues catecúmenes foren batejades. Posteriorment, elles dues, i dos adults més, Santiago i Marina, van rebre el sagrament de la Confirmació de mans del Sr. Arquebisbe, la plenitud del do de l'Esperit Sant. A continuació, tot el poble de Déu va dur a terme la renovació de les promeses del seu baptisme.

La Vetlla continuà amb la litúrgia de l'Eucaristia i acabà amb el cant joios del *Regina Coeli* per proclamar amb Maria Reina del cel la Resurrecció de Crist que ens omple de joia i de Vida.

La comunitat greco-catòlica —majoritàriament ucraïnesos— es va aplegar a l'Església de Santa Maria la matinada d'aquell diumenge per celebrar la Pasqua. L'acte es va iniciar a les sis del ma-

tí, i va acabar més tard de les deu, amb la benedicció de les mones a la plaça de l'església, presidida pel P. Taras Kogut, el sacerdot de la comunitat. Els cants de la coral ucraïnesa van animar litúrgicament tota la cerimònia, que va omplir de gom a gom les tres naus de l'església.

Aquella celebració havia anat precedida unes hores abans, per la celebració de la Vetlla Pasqual de la comunitat catòlica de ritu llatí, que fou presidida per Mn. Ramon Balagué, Rector de la parròquia, i en la qual va rebre els sagraments de la iniciació cristiana una jove adulta.

El dissabte següent, van fer la celebració de la Vetlla Pasqual els integrants de la comunitat ortodoxa —majoritàriament rumanesos— presidida pel P. Vlodymir, que fou seguida també per moltes famílies i en la qual també es van beneir les mones de Pasqua dels fidels.

Diumenge de Pasqua, 17 d'abril, arreu de la Diòcesi els preveres i diaques es van multiplicar perquè es pogués celebrar al màxim la gran solemnitat de la Resurrecció del Senyor, la festa litúrgica més important de tot l'any. A la Catedral de Santa Maria la celebració solemne del Dia de Pasqua fou presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric i concelebrada pel Vicari general i Rector, Mn. Ignasi Navarri, i el Secretari general Mn. David Codina. El Sr. Arquebisbe va impartir la benedicció apostòlica amb indulgència plenària a tots els fidels presents.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

9. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Fets 11,1-18 / Sl 41 / Jo 10,1-10]. Sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.; sant Nicolau Albergato, bisbe.

10. □ Dimarts [Fets 11,19-26 / Sl 86 / Jo 10,22-30]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia i patró del clergat secular espanyol; sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.; beat Enric Rebuschini, prev.; beat Damian de Molokai, prev.

11. □ Dimecres [Fets 12,24-13,5 / Sl 66 / Jo 12,44-50]. **Lleida:** ■ Sant Anas-

tasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida. *Tortosa (territori de la Comunitat Valenciana):* □ Mare de Déu dels Desemparats. Sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, mr., venerat a Ripoll (978); santa Felisa, mr.; beat Domènec Iturrate, prev. trinitari basc.

12. □ Dijous [Fets 13,13-25 / Sl 88 / Jo 13,16-20]. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats a Roma, mrs.; sant Pancraç (s. III-IV), mr. romà; sant Domènec de la Calzada (Rioja), patró dels enginyers de camins, canals i ports;

beat Francesc de Siena, prevere servita.

13. □ Divendres [Fets 13,26-33 / Sl 2 / Jo 14,1-6]. Mare de Déu de Fátima (Portugal); sant Pere Regalat, rel. franciscà; sant Muç o Muci, prev. i mr.; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc, fund. Cong. del Sagrat Cor de Bétharam; santa Maria-Dominica Mazzarello, vg., fund. Salesianes (FMA 1872); sant Andreu Huberto Fournet, prev.

14. ■ Dissabte [Fets 1,15-17.20-26 / Sl 112 / Jo 15,9-17]. Sant Maties

o Macià, apòstol afegit (Fets 1,15-26); santa Gemma Galgani, vg. seglar; sant Pasqual I, papa.

15. □ Diumenge vinent, V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.) [Fets 14, 20b-26 / Sl 144 / Ap 21,1-5a / Jo 13, 31-33a.34-35]. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador de Madrid, casat amb Maria de la Cabeza, patró de la pagesia; sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.; santa Joanna de l'Estonnac, rel., viuda, fundadora de la Companyia de Maria, de Bordeus (ODN 1607); sant Eufraasi, bisbe i mr.

Diumenge IV de Pasqua (C)

COMENTARI

«Jo dono la vida eterna a les meves ovelles»

Davant Jesús, davant el seu missatge podem tenir dues actituds: l'escoltem i el seguim o bé el rebutgem. A la primera lectura veiem clarament aquesta doble possibilitat. A *Antioquia de Pisídia* els jueus a la sinagoga en veure que *gairebé tota la ciutat es reunia per escoltar la paraula del Senyor s'engelosiren tant que es posaren a impugnar amb paraules injurioses el que deia Pau*. Llavors l'apòstol diu: *Ja que vosaltres no voleu rebre la vida eterna, ara ens adreçarem als qui no són jueus. Quan sentiren això els qui no eren jueus se n'alegraren... i es convertiren a la fe*. Veiem doncs que els jueus, primers destinataris de la revelació de Déu no volen acceptar Jesús; en canvi sí ho fan els pagans i això els omple d'alegria. Pau subratlla que els jueus, en no acceptar l'Evangeli, *es fan indignes de la vida eterna*. Per tant, no es tracta d'una qüestió menor. Està en joc la vida i la vida eterna. És també el que dirà Jesús a l'Evangeli: *Les meves ovelles reconeixen la meva meu. També jo les reconec i elles em segueixen. Jo els dono la vida eterna*. Per tant, seguir Jesús, escoltar la seva veu és garantia de posseir la vida i la vida eterna. Però de vegades això no serà fàcil. A cops hi haurà persecució i a cops immensa alegria. Ho veiem també a la primera lectura: *Els jueus instigaren les dones devotes i els principals de la ciutat a promoure una persecució contra Pau i Bernabé i els expulsaren del seu territori*. En canvi, *els convertits de nou vivien feliços, plens d'alegria i de l'Esperit Sant*. Seguir Jesús porta felicitat; negar-s'hi omple el cor de rancúnia i d'odi i només busca fer mal. Semblament l'Apocalipsi en parla d'*una multitud tan gran que ningú no hauria pogut comptar*. Cert que *venen de la gran tribulació; però ara mai més no passaran fam, mai més no passaran set. Déu els eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls*. Davant Jesús, el bon pastor, ens cal comprometre'ns: o volem la vida, la vida eterna, la felicitat plena (amb contrarietats) o triem la mort, la rancúnia i la tristors infinites.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 13,14.43-52)

En aquells dies, Pau i Bernabé continuaren el seu viatge des de Perga i arribaren a Antioquia de Pisídia. El dissabte entraren a la sinagoga i s'assegueren. Quan ja es dispersava la gent reunida a la sinagoga, molts dels jueus i dels prosèlits seguiren Pau i Bernabé. Ells els parlaven, mirant de persuadir-los que es mantinguessin fidels a la gràcia de Déu. El dissabte vinent gairebé tota la ciutat es reuní per escoltar la paraula del Senyor. Quan els jueus veieren aquella multitud, s'engelosiren tant que es posaren a impugnar amb paraules injurioses tot el que deia Pau. Però Pau i Bernabé els respongueren amb valentia: «Era el nostre deure anunciar-vos primer a vosaltres la paraula de Déu. Però ja que vosaltres no la voleu rebre i us feu vosaltres mateixos indignes de la vida eterna, ara ens adreçarem als qui no són jueus. Així ens ho té ordenat el Senyor: "T'he fet llum de les nacions perquè portis la salvació fins als límits de la terra".» Quan sentiren això els qui no eren jueus, se n'alegraren, i lloaven la paraula del Senyor. Tots aquells que Déu havia destinat a la vida eterna es convertiren a la fe. La paraula del Senyor s'escampava per tota la regió. Però els jueus instigaren les dones devotes més distingides i els principals de la ciutat a promoure una persecució contra Pau i Bernabé, fins que els expulsaren del seu territori. Ells, en senyal de protesta, s'espolsaren els peus sobre els qui els feien marxar, i se n'anaren a Iconi. Els convertits de nou vivien feliços, plens d'alegria i de l'Esperit Sant.

▶ Salm responsorial (99)

R. *Som el seu poble i el ramat que ell pastura.*
O bé: *Al-leluia.*

Aclameu el Senyor arreu de la terra, / doneu culte al Senyor amb cants de festa, / entreu davant d'ell amb crits d'alegria. R.

Reconeixeu que el Senyor és Déu, / que és el nostre creador i que som seus, / som el seu poble i el ramat que ell pastura. R.

Que n'és de bo el Senyor! / Perdura eternament el seu amor, / és fidel per segles i segles. R.

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 7,9.14b-17)

Jo, Joan, vaig veure una multitud tan gran que ningú no hauria pogut comptar. Eren gent de tota nacionalitat, de totes les races i de tots els pobles i llengües. S'estaven drets davant el tron i davant l'Anyell, vestits de blanc i amb palmes a les mans. Un dels ancians em digué: «Aquests són els qui venen de la gran tribulació. Han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell, i els han quedat blancs. Per això estan davant el tron de Déu, donant-li culte nit i dia dins el seu santuari. El qui seu en el tron els protegirà amb la seva presència, mai més no passaran fam, mai més no passaran set, ni estaran exposats al sol ni a la calor, perquè l'Anyell que està en el tron els guiarà i els conduirà a les fonts on brolla l'aigua de la vida. Déu els eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls.»

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 10,27-30)

En aquell temps, digué Jesús: «Les meves ovelles reconeixen la meva veu. També jo les reconec i elles em segueixen. Jo els dono la vida eterna: no es perdran mai ni me les prendrà ningú de les mans. Allò que el Pare m'ha donat val més que tot, i ningú no ho podrà arrencar de les mans del Pare. Jo i el Pare som u.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 13,14.43-52)

En aquellos días, Pablo y Bernabé continuaron desde Perga y llegaron a Antioquia de Pisidia. El sábado entraron en la sinagoga y tomaron asiento. Muchos judíos y prosélitos adoradores de Dios siguieron a Pablo y Bernabé, que hablaban con ellos exhortándolos a perseverar fieles a la gracia de Dios.

El sábado siguiente, casi toda la ciudad acudió a oír la palabra del Señor. Al ver el gentío, los judíos se llenaron de envidia y respondían con blasfemias a las palabras de Pablo. Entonces Pablo y Bernabé dijeron con toda valentía: «Teníamos que anunciaros primero a vosotros la palabra de Dios; pero como la rechazáis y no os consideráis dignos de la vida eterna, sabed que nos dedicamos a los gentiles. Así nos lo ha mandado el Señor: "Yo te he puesto como luz de los gentiles, para que lleves la salvación hasta el confín de la tierra".»

Quando los gentiles oyeron esto, se alegraron y alababan la palabra del Señor; y creyeron los que estaban destinados a la vida eterna.

La palabra del Señor se iba difundiendo por toda la región. Pero los judíos incitaron a las señoras distinguidas, adoradoras de Dios, y a los principales de la ciudad, provocaron una persecución contra Pablo y Bernabé y los expulsaron de su territorio. Estos sacudieron el polvo de los pies contra ellos y se fueron a Iconio. Los discípulos, por su parte, quedaban llenos de alegría y de Espíritu Santo.

▶ Salmo responsorial (99)

R. *Nosotros somos su pueblo y ovejas de su rebaño.*
O bien: *Aleluya.*

Aclama al Señor, tierra entera, / servid al Señor con alegría, / entrad en su presencia con vítores. R.

Sabed que el Señor es Dios: / que él nos hizo y somos suyos, / su pueblo y ovejas de su rebaño. R.

El Señor es bueno, / su misericordia es eterna, / su fidelidad por todas las edades. R.

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 7,9.14b-17)

Yo, Juan, vi una muchedumbre inmensa, que nadie podría contar, de todas las naciones, razas, pueblos y lenguas, de pie delante del trono y delante del Cordero, vestidos con vestiduras blancas y con palmas en sus manos.

Y uno de los ancianos me dijo: «Estos son los que vienen de la gran tribulación: han lavado y blanqueado sus vestiduras en la sangre del Cordero. Por eso están ante el trono de Dios, dándole culto día y noche en su templo. El que se sienta en el trono acampará entre ellos. Ya no pasarán hambre ni sed, no les hará daño el sol ni el bochorno. Porque el Cordero que está delante del trono los apacentará y los conducirá hacia fuentes de aguas vivas. Y Dios enjugará toda lágrima de sus ojos.»

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 10,27-30)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «Mis ovejas escuchan mi voz, y yo las conozco, y ellas me siguen, y yo les doy la vida eterna; no perecerán para siempre, y nadie las arrebatará de mi mano. Lo que mi Padre me ha dado es más que todas las cosas, y nadie puede arrebatar nada de la mano de mi Padre. Yo y el Padre somos uno.»